

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/691/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612202136
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612202136.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného advokátskou kanceláriou E. - H., E. R., H. XX, IČO: XX XXX XXX proti odporkyni G. G., predtým D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., G. XXX/XX, za účasti O. Q. Y. IČO: XX XXX XXX, zastúpeného C. C. L., advokátom v V. I., U. C. K. X ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, o zaplatenie 248,95 Eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 4. apríla 2013, č.k. 4C/11/2013-71, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh vo veci samej a rozhodol o trovách konania odporcu a vedľajšieho účastníka na jeho strane. Vo výroku III. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 58,60 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie vo výroku III odôvodnil konštatovaním, že odporca bol v konaní plne úspešný a vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na jeho strane, priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to za prevzatie a prípravu zastupovania 21,58 Eur + režijný paušál 7,63 Eur a za písomné podanie na súd 21,58 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, a to podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/, v spojení s § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku III, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Navrhovateľ žiadal náhradu trov odvolacieho konania. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom považoval navrhovateľ za neúčelne vynaložené, a z tohto dôvodu nemala byť vedľajšiemu účastníkovi priznaná ich náhrada. Poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa názoru navrhovateľa bolo úmyslom zákonodarcu umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektmi, ktoré budú samé spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Pokiaľ bol vedľajší účastník v konaní zastúpený, nenaplnil účel svojho vstupu, pretože pomoc pri ochrane práv spotrebiteľa neposkytol sám. Podľa navrhovateľa združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o

vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ spochybnil aj prínos vedľajšieho účastníka pre ochranu spotrebiteľských práv v konaní, keď túto ochranu majú sudy poskytovať ex offio, a sám vedľajší účastník nepoukázal na nič viac, ako na to, čo mohol súd skúmať aj ex offio. Napokon poukázal na potrebu súhlasu účastníka s vedľajším účastníctvom na jeho strane, ktorá v tomto prípade nebola splnená, ako aj na to, že združeniam na ochranu spotrebiteľa je zo strany štátu poskytovaná finančná podpora na prevádzku, čo tiež vylučuje ich právo na náhradu trov.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastnenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastnenstva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou, poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že neúspešný navrhovateľ je povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Za účelne vynaložené trovy v súlade so súdnou praxou potom považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania vo výške 43,16 Eur podľa § 14 ods. 1 písm. a/ (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom) a písm. b/ (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej), a to vo výške podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, ako aj režijný paušál vo výške 15,44 Eur.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní mu však trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.